

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év május hó 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

VÉGZÉST:

A *hivatali vesztegetés büntette* miatt *a vádlott* ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2.B.808/2008/8. számú ítéletét *helybenhagyja*.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2008. november 10. napján kelt 2.B.808/2008/8. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 4 rb vesztegetés büntetében (Btk.253.§.(1)(2) bekezdés) és ezért - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatala Letéti Csoportjánál kezelt 59.400 Ft-ra vagyoneklobzást rendelt el.

Az ítélet ellen az ügyész a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.44/2009. számú átiratában, és képviselője a nyilvános ülésen, az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával járt el, a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte

és azok mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg. A megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekményeket is törvényesen minősítette. Eleget tett az indokolási kötelezettségének is.

A bűnösségi körülményeket helyesen vette számba, de azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, mert túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, ugyanakkor nem értékelte kellő súllyal, hogy a vádlott a cselekményeket pár nappal azt követően követte el, hogy ellene másik büntetőeljárás indult.

Emiatt a kiszabott büntetést törvénysértően enyhének tartotta, a szabadságvesztés tartamának súlyosítását indítványozta, de nem kifogásolta a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztését.

A védő a nyilvános ülésen az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A bejelentett fellebbezésre tekintettel az ítélőtábla a Fővárosi Bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. §. (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint, kellő alapossággal és részletességgel folytatta le.

A vád tárgyává tett bűncselekmények elbíráláshoz szükséges és lehetséges bizonyítékokat feltárta. Azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett, nem vétett logikai hibát akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az így megállapított tényállás döntő, meghatározó részében megalapozott. Az iratok tartalma alapján csak az alábbi kisebb kiegészítésekre, pontosításokra szorul a Be. 352. §.(1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel:

- Az ítélet 2. oldal 5. bekezdés 4. sorát azzal pontosítja a nyomozati iratok 11. oldalán található rendőri jelentés alapján, hogy a rendőrök a gépkocsit egy utcában érték utol.
- A 2. oldal utolsó bekezdését úgy helyesbíti, hogy tanú 1. és tanú 2. rendőr törzsőrmestereket nem szemtanúk felkutatására, hanem a vádlott által hivatkozott tanú 3. felkutatására küldte el tanú 4. rendőr hadnagy. (tanú 2. tanú 8. sorsz. tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal 3. bekezdésében tett vallomása, továbbá az ezzel egyező nyomozati vallomása, a nyom. ir. 41. oldal 3. bekezdésében.)
- Ugyanezen bekezdésben a későbbiekben két helyen is - nyilvánvaló elírásból adódóan - helytelenül szerepel tanú 4. utóneve.

- Az ítélet 3. oldal első bekezdése után az ítélet tábla szükségesnek tartja azt is megállapítani, hogy a BRFK.XVI. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya a 2007. december 21. napján kelt 01160-1357/2007.bü. számú határozatával a vádlott ellen ittas járművezetés vétsége miatt a nyomozást megszüntette. (nyomozati iratok 89. oldalán található határozat)

Az így kiegészített tényállás már minden szempontból megalapozott, így a Be. 352. §.(2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó.

Az első fokú bíróság ítéletében az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

Ennek során kellő részletességgel számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak.

Részletesen és logikusan megindokolta, hogy a tényállást miért a vádlottnak a tárgyaláson tett ténybeli beismerő vallomása, és tanú 1., valamint tanú 2. vallomása alapján állapította meg.

A vádlott a nyomozás során a vallomását többször is módosította, de a nyomozás során tartott iratismertetés alkalmával már elismerte a felelősségét a 4 rb. vesztegetés bűntettében. Azt azonban végig vitatta, hogy az édesanyját abból a célból kellett volna odahívni telefonon, hogy az 100.000 Ft-ot hozzon az intézkedő rendőröknek a helyszínre. Ezt a vádlotti állítást az első fokú bíróság nem tartotta elfogadhatónak és a tényállásnak erre vonatkozó részét az egyéb körülmények tekintetében is aggálytalan vallomást tevő tanú 1 és tanú 2. rendőr tanúk vallomására alapította, amit egyébként a 13. sorszám alatti rendőri jelentés - mint tárgyalás anyagává tett okirati bizonyíték - is alátámasztott.

Nem találta kifogásolhatónak az ítélet tábla az első fokú bíróságnak azt a döntését sem, hogy tanú 4. és tanú 5. tanúk meghallgatását célzó bizonyítási indítványokat elutasította. Egyetértett az ítélet tábla azzal, hogy e tanúk meghallgatása nélkül is tisztázható volt az ügy valamennyi releváns körülménye.

Megjegyzendő, hogy az első fokú bíróság által a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállást egyébként nem is érte fellebbezési támadás.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekmények minősítése is törvényes. A bűnösség megállapítását és a minősítést sem támadta fellebbezés.

A büntetés kiszabása során értékelhető alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az első fokú bíróság hiánytalanul vette számba, és azokat a súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte.

Az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés arányban áll a vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlyával és társadalomra veszélyességével, valamint a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, bűnössége fokával és a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményekkel.

Ez a büntetés szükséges, de egyben elegendő is ahhoz, hogy a vádlottal szemben a büntetési célt, az egyéni és általános megelőzés követelményét elérje, és érvényre juttassa. Nem látta indokoltnak az ítélőtábla a büntetés lényeges súlyosítását.

Az első fokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek.

Mindezekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2009. év május hó 15. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk
a tanács elnöke

dr. Magócsi István sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 2.B.808/2008/8. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bf.19/2009/4. számú végzése folytán 2009. május 15. napján jogerőre emelkedett és a kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2009. év május hó 15. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
tisztviselő